

derfor ikke, at dette Restlaan absolut skal stryges. Men paa den anden Side ønsker jeg heller ikke — og derfor siger jeg det her — at Befolkningen derude skal følge, at det er vor Mening, at det skal staa eller hænge som en Trusel over Hovedet paa dem; nej, det maa staa som et rente- og afdragsfrit Laan paa ubestemt Tid, kunne vi godt sige.

Naar jeg derfor ikke i et og alt er en Tilhænger eller Forsvarer af disse Ændringer i Kolonialloven, er det jo ikke, fordi jeg i det væsentlige er imod dem, eller fordi jeg ikke paa mange andre Punkter er fuldstændig enig deri, men det er, fordi jeg mener, at vi meget godt kunde forbedre Forslaget, saa at det vilde blive til større Gavn for Befolkningen derude. For det er jo dog denne Befolkning, som man synes har et vist Krav derpaa. Den Befolkning, der lever derude, betragter jo disse 3 Smaaøer som deres Fædreland og omfatter dem med den samme Interesse som den, hvormed vi omfatte Landet herhjemme. Men saa er det ogsaa vor Pligt at lade Forholdene derovre blive af en saadan Beskaffenhed, at den almindelige Befolkning derude kan være tilfreds dermed, og at Styrelsen ikke alene lægges i Hænderne paa en lille, snever Overklasse. Jeg vilde derfor gerne have, at vi kunde have faaet det ordnet saaledes, at vi fik Skillelinierne dragne derude paa den rette Maade, saa at vi sagde: Disse Ting høre ind under Statens Om-sorg, disse Ting høre ind under Kommunerne, og der have I selv at ordne og styre Eders Sager — selvfølgelig under Statens Kontrol, ligesom alle andre Kommuner her i Landet kontrolleres af Amdsraad og Regering. Men hvad der vedrører det rent lovgivningsmæssige, hører ind under den samlede Lovgivningsmyndighed herhjemme. Jeg ved godt, at den Modvillie, der var imod at give den vestindiske Befolkning Repræsentation herhjemme, vel ikke saa meget havde sin Grund i, at Befolkningen herhjemme havde saa meget imod at se disse Repræsentanter i dette Ting. Der er jo ingen, der ved, hvem disse Repræsentanter vilde blive. Vælgerne derude vilde jo have Løv at vælge de Mænd, de have Tillid og Tiltro til. De kunde vælge Mænd af deres egen Midte, som de tro ere i Besiddelse af den nødvendige Dygtighed og Indsigt, og de kunde vælge en eller anden af de Embedsmænd, der have været derude, og som de have set op til med Velvillie. Man kan naturligvis ikke sige dette om dem alle, men der findes mange, de

have følt sig godt repræsenterede ved, og som de muligvis vilde vælge til at varetage deres Interesser, til at tale deres Sag med det Kendskab, de ere i Besiddelse af derude fra. De kunde gøre, som de vilde; men om Repræsentanten blev af den ene eller den anden Art, var efter min Mening noget, man ikke kan kritisere. Nej, det, der særlig var i Vejen, var vel dette, at man fra en vis Side var imod noget, der havde et saa officielt Præg, af Frygt for, at Øerne derved skulde bindes eller knyttes stærkere til Danmark. Jeg er selv en af dem, der i sin Tid stemte for, at disse Øer skulde overdrages til Amerika. Jeg har ikke forandret mit Syn paa dette Omraade, det vil jeg ærlig vedkende, men jeg mener, at naar vi en Gang have dem og ikke have kunnet blive af med dem, have vi den Forpligtelse at give dem samme Kaar som Resten af Landets Indbyggere, og jeg synes ikke, der er det mindste foregribet derved. De knyttes ikke nærmere hertil ved denne Sag. Den Dag, det skulde ske, at de afstodes, var det selvfølgelig ogsaa forbi. Nu er Grundlovsændringen ikke i Vejen. Den lægger sig ikke paa tværs. Vi beholde dem for en Tid, lad os saa gøre Skridtet fuldt ud. Det nytter ikke at sige, at Beboerne derude sætte sig imod det. Det skulde være en mærkelig Befolkning, der sætte sig imod at blive repræsenteret i en lovgivende Forsamling, hvor dens Repræsentanter skulle varetage dens egne Interesser. Jeg forstaar saa godt, at Kolonialraadene sætte sig imod det, men det er — som jeg allerede tidligere har sagt — noget andet, end at Befolkningen sætter sig imod det, og jeg vil ikke have det opfattet som det samme. At Kolonialraadene ønske at bibeholde den Myndighed, de have derude, er en Selvfølge. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) kaldte det Selvstyre. Det er et temmelig indskrænket Selvstyre. Det er en Overklasserepræsentation for Planterne paa St. Croix og St. Thomas; jeg er dog tilbøjelig til at tro, at man mest føler det paa St. Croix.

Det er disse Ting vedrørende Administrationen, jeg har Lyst til at fremhæve. Jeg forbigaar en hel Del, da jeg haaber, at vi i det Udvalg, som formodentlig skal nedsættes, kunne tale mere indgaaende om dette Spørgsmaal. Jeg haaber nemlig ikke, at disse Spørgsmaal skulde drages gennem Tinget, uden at der skænkes dem nogen nævneværdig Opmærksomhed.

Det næste Forslag, som er forelagt af Finansministeren, er Forslag om et Gen-